

de, der ere af samme Mening som jeg, ville stemme for, at denne Sag nu kommer til Forhandling, og ligeledes til Slutning ville stemme for Loven.

Frolund: Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at Sagen ikke ganske er den samme, hvad enten Spørgsmaalet om en extraordinær Behandling foreligger midt i Thingets Samling, naar alle Medlemmer ere tilstede, eller det fremkommer den sidste Dag i Sessjonen, naar Forsamlingen er temmelig tynd, og muligvis altsaa den Mening, som tidligere havde Overvægten, ikke vil kunne gøre sig gjældende. Det forekommer mig derfor ganske naturligt, at de Medlemmer, der ikke ønske, at Loven skal komme ud, benytte den Ret, som de aabenbart efter Forretningsordenen have, til at forhindre den extraordinære Behandling.

Bregendahl: Jeg kan finde det ganske naturligt, at Mindretallet, dersom det er et saadant, benytter sin Ret, under den Forudsætning nemlig, at det ikke bryder sig om, at Fleertallet skal opnaae sit Formaal, og det forekommer mig altsaa, at naar man er tilstrækkelig oplyst om, at Loven er slet, skal man benytte denne omgaaende Maade for at forhindre, at den kommer frem; dersom der imidlertid er tilstrækkelig Oplysning om, at Loven er saaa slet, saa maa man jo ogsaa forudsætte, at, naar Sagen i dens Realitet kommer under Behandling, vil Majoriteten stemme imod den, og saa veed man altsaa, hvorledes Thingets Majoritet betragter Sagen. Naar de, som ansee Loven for saaa slet, frygte for, at de ere i Minoritet, saa forekommer det mig iagtig nok, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab) har Ret i, hvad han har udviklet, nemlig at en saadan Fremgangsmaade af Minoriteten, af formelle Grunde at forhindre Sagens extraordinære Behandling, vilde være et Misbrug af den Ret, som Forretningsordenen hjemler, og at det kun er ad en Omvei, den naaer det

Maal, som den har stillet sig; det kan ikke nægtes, at der derved udøves et Tryk paa Majoriteten, hvortil Minoriteten ikke er berettiget.

Tscherning: Jeg troer, at det ved denne Art formelle Sagers Afgjørelse altid er vigtigt at kaste et Blik tilbage, for at see, hvilke sædelige Følger Anvendelsen af denne Minoritetens Magt har havt. Den første Gang, jeg veed, at Minoritetens Magt i en vigtig Sag blev gjort gjældende, var, da der var Spørgsmaal om første Gang at vælge Statsrevisorer. Dengang satte man ved en Minoritets Magt Dagsordenen tilstede.

Formanden: Det er en Misforstaaelse. Den ærede Rigsdagsmand vil erindre, at en Dagsorden forandres ved simpel Majoritet.

Tscherning: Ja, saa have vi et andet og meget vigtigt Exempel, som har havt en afgjort Indflydelse paa vor konstitutionelle Udvikling, og jeg paaستااer en uheldigere konstitutionel Udvikling end den, der ellers forelaa, og det var i den bekjendte Arvesag. Det forekommer mig, at Enhver, som har sølt sig trykket under den Afgjørelse, som vi dengang kom til, skulde være yderst tilbageholdende med at anvende Minoritetens Magt i et Spørgsmaal som dette, og det navnlig i det sidste Dieblik, hvor det er det Samme som en Forkastelse af Loven; thi man dømmer her den reelle Side af Sagen ved at gribe fat i den formelle. Overalt, hvor man kommer dertil, forekommer det mig, at man skal være yderst varsom med at benytte den. Minoriteten taber sin Magt og sin Betydning, naar den ved Leiligheder, hvor det ikke er af den meest afgjørende Vigtighed, benytter denne sin Magt i formel Henseende til maastee at undertrykke Majoritetens Mening i Realiteten. Er her en Majoritet, som er imod Loven i Realiteten, saa vil dens Skjæbne være ligesuldt afgjort; men er der derimod ikke en saadan Majoritet tilstede, saa vil enhver Minoritets-Evang i dette Dieblik komme til at hvile paa Minoriteten som et Misbrug af dens Magt.